

การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

Enhancing Spelling Abilities in Learning Unit 15 for Grade 2 Students
on Non-standard Thai Spelling Patterns

จารุเดช ศรีดำรงค์* ศรีสุดา พัฒน์จันทร์** และ ศิริพร พึ่งเพชร***

นักศึกษานิเทศศาสตร์, ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*

ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล***

Jarudesh Sridumrong* Srisuda Patjan** and Siripon Puengpech***

Graduate Student of Master of Education Curriculum and Instruction, Faculty of Education,

Vongchavalitkul University*

Dr., Faculty of Education, Vongchavalitkul University**

Assistant Professor Dr., Faculty of Education, Vongchavalitkul University***

Corresponding author E-mail: jarudesh_sri@vu.ac.th

(Received: September 26, 2023; Revised: October 23, 2023; Accepted: December 15, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 1 แม่กน มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.35 และ (S.D.) เท่ากับ 0.27 แผนการเรียนรู้ที่ 2 แม่กด มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.49 และ (S.D.) เท่ากับ 0.34 2) แบบฝึกในการเขียนสะกดคำ แม่กน ชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.81 และ (S.D.) เท่ากับ 0.32 ชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.74 และ (S.D.) เท่ากับ 0.45 และชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.74 และ (S.D.) เท่ากับ 0.45 แม่กด ชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.93 และ (S.D.) เท่ากับ 0.13 ชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.81 และ (S.D.) เท่ากับ 0.32 และชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 4.70 และ (S.D.) เท่ากับ 0.45 และ 3) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 แม่กน พบว่า ค่า (p) ของแบบทดสอบ 0.56 – 0.78 ค่า (r) ของแบบทดสอบ 0.33 – 0.89 และค่า (Reliability) เท่ากับ 0.72 ชุดที่ 2 แม่กด พบว่า ค่า (p) ของแบบทดสอบ 0.61 – 0.78 ค่า (r) ของแบบทดสอบ 0.33 – 0.67 และค่า (Reliability) เท่ากับ 0.71 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง และสถิติทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรโดยการทดสอบที t – test for Dependent และ t – test for One Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน และชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถ

ในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด วิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน และชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
คำสำคัญ: ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา, แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

Abstract

The objectives of this research were twofold: firstly, to compare Grade 2 students' ability to write and spell non-standard words in Thai subjects; secondly, to assess the effectiveness of spelling skills exercises in improving students' ability to write and spell words that do not conform to the Thai language spelling standards, with a threshold set at 70%. The research involved analyzing data from two learning management plans, where Learning Plan 1 (Mae Kon) exhibited a mean suitability score of 4.35 with a standard deviation (S.D.) of 0.27, and Learning Plan 2 (Mae Kod) had a mean suitability score of 4.49 with an S.D. of 0.34. Additionally, Mae Kan's spelling exercises were evaluated, with Set 1 showing a mean suitability of 4.81 and an S.D. of 0.32, Set 2 with a mean suitability of 4.74 and an S.D. of 0.45, and Set 3 with a mean suitability of 4.74 and an S.D. of 0.45. Furthermore, a spelling ability test was conducted, where Set 1 for Mae Kan yielded a test value range (p) of 0.56–0.78, a test value range (r) of 0.33–0.89, and a reliability value of 0.72; for Set 2, Mae Press obtained a test value range (p) of 0.61–0.78, a test value range (r) of 0.33–0.67, and a reliability value of 0.71. The statistical analysis encompassed percentages, means, and standard deviations of the sample, alongside statistical tests such as t-tests for comparing population means, t-tests for dependent samples, and t-tests for one-sample analysis.

The results indicated significant improvements in both Series 1 and Series 2 after using the spelling exercises, with Mae Press showing statistically higher performance compared to before, at a significance level of .05. Additionally, the comparison of students' ability to write and spell words that do not adhere to the spelling scale of Thai language subjects post-spelling exercises revealed significant improvements above the 70% threshold for both Set 1 on Mae Kon and Set 2 on Mae Press, at the .05 significance level.

Keywords: Non-standard Words, Spelling Exercises

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนเรามีโอกาสแสวงหาความรู้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยในการประสบความสำเร็จในชีวิตหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิต (นฤมล บุตรดี และพรสวรรค์ ศรีภักญานาภรณ์, 2564) นอกจากนี้ยังเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญต่อคนไทยอย่างยิ่งและมีความผูกพันต่อการดำรงชีวิตของคนไทย ไทยมีภาษาเป็นของตนเองใช้ในกิจการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือหรือสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร สื่อความหมายจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่ง หรือจากบุคคลไปสู่สังคมอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกัน เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนเรามีโอกาสแสวงหาความรู้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยในการประสบความสำเร็จในชีวิต หรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิต โดยผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง เมื่อเกิดความคิดริเริ่มใหม่ใด ๆ ขึ้นแล้วก็จะสามารถใช้ภาษาไทย พูด หรือเขียนแสดงความคิดเห็นนั้น ๆ ออกมาเป็นที่ประจักษ์ให้ผู้อื่นได้รับรู้จะเป็นที่ชื่นชอบกว่า

บุคคลโดยทั่วไป นอกจากนี้อาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน ดังนั้นจึงควรสอนภาษาไทยให้คนรักการอ่าน การเขียน ที่จะแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ บันทึกความรู้และข้อมูลข่าวสาร โดยสอนภาษาไทยให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชมซาบซึ้งและภูมิใจในภาษาไทย ตลอดจนภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้ ซึ่งจะต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ในสาระที่ 1 การอ่าน โดยมาตรฐาน ท.1.1 ระบุว่า ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน โดยมาตรฐาน ท.2.1 ระบุว่า ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งนักเรียนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นระดับชั้นที่ต้องมีพื้นฐานด้านการอ่านออก เขียนได้ที่จะต้องใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนระดับชั้นต่อไปดังนั้นควรจะต้องอ่านออก เขียนได้ตามมาตรฐานที่หลักสูตรกำหนด

โดยสำนักทดสอบทางการศึกษาได้รับมอบหมายจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ดำเนินการประเมินผลด้านการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในปลายภาคเรียนที่ 1 และปลายภาคเรียนที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประเมินเฉพาะปลายภาคเรียนที่ 2 ซึ่งผลการทดสอบ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาในด้านทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด และพบว่ามึนักเรียนจำนวนมากที่เขียนตามคำบอกไม่ถูกต้อง ทั้งเขียนสะกดคำ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และจากการศึกษา นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง ป.2/2 จำนวนทั้งหมด 52 คน ของโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561พบว่ามีการอ่าน และเขียนคำมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา ไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (มยุรี เอี่ยมอ่วม, 2561)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการอ่านสะกดคำ ภาษาไทยเป็นพื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาโดยยึดหลักการเรียนรู้จากง่ายไปหายากและจะฝึกจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม ดังนั้นการแก้ปัญหการอ่าน การเขียนภาษาไทย หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง ในปัจจุบันเป็นปัญหาเรื้อรังที่ครูผู้สอนทุกคนจะต้องร่วมมือกัน ไม่ใช่เฉพาะครูภาษาไทยเท่านั้น ครูทุกคนต้องร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหาเพื่อให้เยาวชน ผู้เป็นอนาคตของชาติ มีการพัฒนาหรือได้รับการแก้ไขตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งการอ่านสะกดคำเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่จะทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นว่าจะอ่านได้แม่นยำ และเขียนได้ถูกต้อง การอ่านสะกดคำเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียง พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และเสียงตัวสะกดมาประสมเรียงกันทำให้ออกเสียงต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย ซึ่งจะมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีในด้านของการอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการอ่าน และการเขียนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางเอาไว้ (ศิริณี แพทอง, 2561)

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนนำมาใช้แก้ปัญหการเขียนสะกดคำได้อย่างไร ทำให้ผู้วิจัยตระหนัก และเห็นความสำคัญในการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยจึงเห็นเป็นวิธีการสอนอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยแก้ปัญหาได้เนื่องจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เป็นแบบฝึกที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตรงตามมาตราตัวสะกดมากขึ้น โดยมีคำที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ในแบบฝึกที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อมุ่งให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาทักษะด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน

เป็นศูนย์กลางที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งจะช่วยให้สามารถแก้ปัญหาการสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าตองท่าเนินสามัคคี อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา และระดับชั้นอื่น ๆ ได้อย่างยั่งยืนต่อไป ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านป่าตองท่าเนินสามัคคีสูงขึ้น อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยได้อย่างยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับเกณฑ์ร้อยละ 70

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ซึ่งประกอบด้วย 2 มาตราตัวสะกด คือ เรื่องมาตราแม่ กด และเรื่องมาตราแม่ กน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ศูนย์เครือข่ายโรงเรียนที่ 1 อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 จำนวน 9 โรงเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 63 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนบ้านป่าตองท่าเนินสามัคคี ศูนย์เครือข่ายโรงเรียนที่ 1 อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 จำนวน 5 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สุ่มได้โรงเรียนบ้านป่าตองท่าเนินสามัคคี เนื่องจากลักษณะประชากรเป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถในการเขียนสะกดคำและองค์ประกอบต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน

3.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

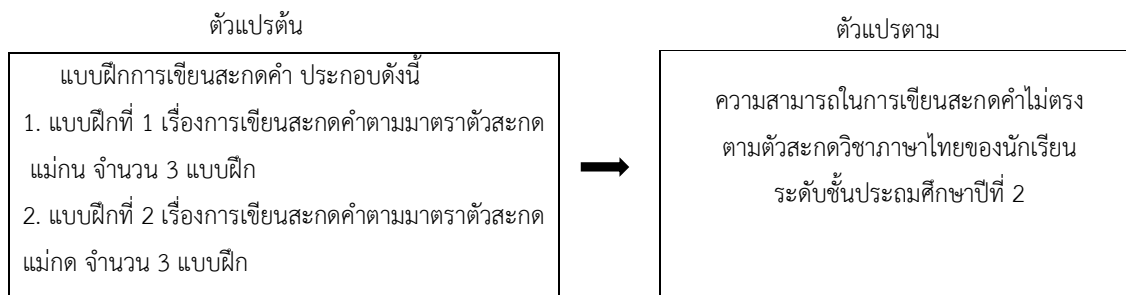
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เวลา 8 ชั่วโมง โรงเรียนบ้านป่าตองท่าเนินสามัคคี อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

3.4 สมมุติฐานงานวิจัย

3.4.1 ความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

3.4.2 ความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก จำนวน 4 แผน ซึ่งองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบดังนี้ 1) สารสำคัญ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) ตัวชี้วัด 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) สารการเรียนรู้ 6) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 7) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล 10) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 11) ใบงาน และ 12) บันทึกหลังแผนการสอน ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27

แผนการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34

3.6.2 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ผลวิจัยพบว่า ชุดแบบฝึกทักษะแม่กน ชุดที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 และชุดแบบฝึกทักษะแม่กน ชุดที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และชุดแบบฝึกทักษะแม่กน ชุดที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

ชุดแบบฝึกทักษะแม่กด ชุดที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 และชุดแบบฝึกทักษะแม่กด ชุดที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 และชุดแบบฝึกทักษะแม่กด ชุดที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

3.6.3 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา

ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบและคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.56 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อระหว่าง 0.33 – 0.89 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.72

ชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด ผลวิเคราะห์พบว่าค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบและคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.61 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ รายข้อระหว่าง 0.33 – 0.67 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.71

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยายในการอธิบายคุณลักษณะพื้นฐานของตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษาโดยการนำเสนอ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.7.2 สถิติทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากรผลทดสอบการพัฒนาความสามารถทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา วิชาภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้การทดสอบที กรณีสประชากร 2 กลุ่มสัมพันธ์กัน (Paired Sample t-test)

3.7.3 สถิติทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากรผลทดสอบการพัฒนาความสามารถทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา วิชาภาษาไทยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผู้วิจัยใช้การทดสอบที

3.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าตองท่าเนินสามัคคี อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

3.8.1 ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึก เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด และบทบาทของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน

3.8.2 ผู้วิจัย ดำเนินการทดสอบการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ก่อนจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน 15 ข้อ และชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด 15 ข้อ

3.8.3 ผู้วิจัย ดำเนินการทดลอง โดยดำเนินการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 2 แผน เป็นระยะเวลา 8 ชั่วโมง

3.8.4 ผู้วิจัย ดำเนินการทดสอบการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังจัดการเรียนรู้ (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน 15 ข้อ และชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด 15 ข้อ

4. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย

ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน (n = 5)

นักเรียน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน (15)	ร้อยละ	คะแนน (15)	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	9	60.00	15	100.00	6	40.00
2	9	60.00	15	100.00	6	40.00
3	7	46.67	12	80.00	5	33.33
4	6	40.00	12	80.00	6	40.00
5	6	40.00	11	73.33	5	33.30
$\bar{X}$	7.40	49.33	13.00	86.67	5.60	37.33
S.D.	0.51	-	0.26	-	-	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 และก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.40 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชุดที่ 2 แม่กต (n = 5)

นักเรียน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน (15)	ร้อยละ	คะแนน (15)	ร้อยละ	คะแนน (15)	ร้อยละ
1	11	73.33	15	100.00	4	26.67
2	9	60.00	14	93.33	5	33.33
3	9	60.00	13	86.67	6	26.67
4	7	46.67	13	86.67	6	40.00
5	7	46.67	13	86.67	6	40.00
$\bar{X}$	8.60	57.33	13.60	90.67	5.40	33.34
S.D.	0.50	-	0.26	-	-	-

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 เรื่อง แม่กต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.60 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 และก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.60 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน

ความสามารถในการเขียน สะกดคำ	$\bar{X}$	S.D.	df	t	P - value
ก่อนเรียน	7.40	0.51	4.00	22.86*	0.00
หลังเรียน	13.00	0.26			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด

ความสามารถในการเขียน สะกดคำ	$\bar{X}$	S.D.	df	t	P - value
ก่อนเรียน	8.60	0.50	4.00	11.18*	0.00
หลังเรียน	13.60	0.26			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 แม่กด สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน กับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n = 5)

ความสามารถในการเขียน สะกดคำ	คะแนนตาม เกณฑ์	$\bar{X}$	S.D.	df	t	P - value
หลังเรียน	86.67	13.00	0.26	4.00	22.86*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 แม่กน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด กับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n = 5)

ความสามารถในการเขียน สะกดคำ	คะแนนตาม เกณฑ์	$\bar{X}$	S.D.	df	t	P - value
หลังเรียน	90.67	13.60	0.26	4.00	11.18*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มยุรี เอี่ยมอ่วม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราโดยใช้แบบฝึกของนักเรียน พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 แตกต่างกันโดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (92.88) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (74.81) อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิราณี แพทอง (2561) เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำในภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง อ่านหรรษาพาเขียนเพลิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสามเสนฯ ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดพบว่า มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำชุดที่ 1 เรื่อง แม่กน และชุดที่ 2 เรื่อง แม่กด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับงานวิจัยของ นฤมล บุตรดี และพรสวรรค์ ศรีภิญญาภรณ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้สื่อแบบประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) สื่อประสมมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 83.83 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 87.83 หรือ $E1/E2 = 83.83/87.83$ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 17.61 ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.46 และ มยุรี เอี่ยมอ่วม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 52 คน พบว่า มีค่าเท่ากับ 92.50/92.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ศิราณี แพทอง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำในภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง อ่านหรรษา พาเขียนเพลิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง อ่านหรรษา พาเขียนเพลิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เฉลี่ยเท่ากับ 84.84/85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ปาลิตา อธิธา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนุเชอ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.34/89 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

จากการอภิปรายผล สรุปได้ว่า ผลการพัฒนาศักยภาพในการเขียนสะกดคำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เป็นการกระตุ้นให้เด็กมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราได้ดี และสร้างทักษะพื้นฐานในการเขียนในระดับที่สูงขึ้น สามารถนำทักษะการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปอีกได้

6. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราดัสะกด วิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้สำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้

6.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

7. รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นฤมล บุตรดี และพรสวรรค์ ศิริกาญจนารณ์. (2564). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดโดยใช้สื่อแบบประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ใน อนุภูมิ คำยัง (บ.ก.) ความท้าทายทางการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสังคมท้องถิ่นวิถีใหม่. *การประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏเลยวิชาการครั้งที่ 7* (น. 263-302). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ปาลิตา อธิตา. (2564). *การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมูเซอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 [การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มยุรี เอี่ยมอ่วม. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราโดยใช้แบบฝึกของนักเรียน [รายงานการวิจัย]*. โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์.
- ศิราณี แพทอง. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง อ่านพระราชพาเขียนเพลิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ [รายงานการวิจัย]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.